

ماتران آموزش و پرورش استانی

در صفت

رقعاتی شایع کودکان پیش دبستانی

در نظام های آموزشی فراگیر سازی شده

(۱)

- با استفاده از « زمان تفکر » به کودک آموزش دهید که قبل از صحبت کردن فکر کند.
- به کودک آموزش دهید که حرف خود را در ذهن نگه دارد تا زمانیکه وقت صحیح و درست برای صحبت کردن برسد.
- به کودک یاری بدهید تا با او صحبت کند.
- از کودک بخواهید آنچه به او گفته شده را تکرار نماید و از این طریق مهارت های گوش دادن را در وی توسعه دهید.
- در طی فعالیت های گروهی کودک را در کنار خود بنشانید تا بتوانید به او کمک کنید.
- بازی هایی را انجام دهید که کودکان را تشویق می کند همانند صحبت کردنشان به حرف های دیگران گوش دهند. زمانیکه به طور مناسبی رفتار کردند آنها را تحسین کنید.
- گرد و غبار خیالی و فرضی صحبت کردن و گوش کردن را بر روی کودکان بپاشید و توضیح دهید که این گرد و غبار جادویی به آنها کمک خواهد کرد تا راجع به اینکه چه زمانی گوش دهند و چه زمانی حرف بزنند، فکر کنند.
- از برچسب های « گوش کردن » استفاده کنید.
- با قاطعیت صحبت کنید.
- مهارت های خوب حرف زدن و خوب شنیدن را نمایش دهید.

منبع :

101 Essential Lists on Managing Behaviour In The Early Years (Chapter 10) ; Continuum International Pupliching Group

- به کودک بیاموزید که چگونه با دوستان خود صحبت کند.
- به کودک بیاموزید چنانچه کسی را می خواهد تا با او بازی کند و یا کتاب های خود را به هم بدهند باید به دنبال دوست بگردد.
- به کودک بیاموزید که چگونه وسایل خود را به دیگران بدهد.
- تمامی کودکان را به این مسئله تشویق نمایید که دوستانی داشته باشند و علاقمند و مشتاق به بازی با آنها شوند.
- کودک را تشویق کنید تا در کنار کودکان دیگر بر روی فرش بنشیند.
- به کودک کارهایی را محول کنید و او را تشویق به انتخاب فردی نمایید که دوست دارد در تکمیل و انجام آن کار به او کمک نماید.
- خود را از دسترس بچه ها دور کنید در این صورت کودک مجبور می شود به دنبال کودکان دیگر برای صحبت و بازی بگردد.

کودک پر حرف

هر کسی با کودک پر حرف مواجه شده است. کودکی که حرف می زند و می زند و می زند. صحبت کردن ویژگی طبیعی و مثبت در سال های ابتدایی تحصیل می باشد اما کودکانی هستند که نیازمند کمی راهنمایی و هدایت بیشتر می باشند. لازم است به کودکان آموزش دهیم که چه زمانی صحبت کنند، چگونه صحبت کنند و همچنین مهم است که به آنها گوش کردن را آموزش دهیم. راهبردهای زیر نحوه انجام این کار را ارائه می دهد:

- کودک را برای مدتی تنها بگذارید و به او جایی بدهید که آرام و ساکت شود.
- از طریق نمایشنامه، تئاتر و محیط اطراف به کودک اجازه دهید تا احساسات خود را نشان دهد.
- کودک را با دوستی همراه نمایید تا برای مدتی از او محافظت و نگهداری کند.
- مواردی را برنامه ریزی کنید که کودک دوست دارد نظیر موسیقی.
- با بچه های کلاس راجع به روش ها و راه هایی که می شود حس بهتری داشته باشند صحبت کنید.
- از کمک مربی و یا دستیار جهت حمایت و پشتیبانی استفاده نمایید.
- زمانیکه کودک آرام است او را تحسین کنید.
- از برچسب های « شجاعت و دلیری استفاده کنید.

کودک بدون رفیق

تعدادی از کودکان گوشه گیر هستند و به طور ذاتی دوست یابی برایشان بسیار سخت و دشوار است. از وظایف مربی است که به این کودکان کمک کند تا اجتماعی شوند. راهبردهای زیر نحوه انجام این کار را ارائه می دهد :

- از کودک بخواهید تا دوستی را انتخاب کند و در کنار او بر روی فرش بنشیند.
- از کودک بخواهید تا فرد مورد علاقه خود را برای اینکه با هم کتاب بخوانند انتخاب کند .
- از کودک بخواهید تا کسی را انتخاب کند که دوست دارد با او بازی کند.

تمامی موارد بالا منجر به اعتماد به نفس می شود و به کودک اجازه می دهد تا این مسئله را دریابد که می توان دوستان متفاوت داشت.

مقدمه

مدیریت رفتار کودکان کار سخت و پیچیده‌ای است. بی‌تردید مقابله با هر نوع رفتاری راهبردهای متفاوتی را نیاز دارد که به کودک، نیازهای او، موقعیت و زمانی که رفتار در آن بوقوع می‌پیوندد و ... بستگی دارد. بنابراین ضرورت دارد مربی با دقت راهبردهایی را انتخاب کند که احساس می‌کند قادر به استفاده از آنها با کودکان کلاس خود بوده و می‌تواند به طور منظم و مرتب برای آنها بکار گیرد تا حداکثر تأثیر را داشته باشد. باید بخاطر داشت راهبردی که برای کودکی مؤثر است، لزوماً برای دیگری اثر ندارد. این موضوعی است که کنترل رفتار کودک را به مراتب مهیج و گاهی اوقات کمی نا امید کننده می‌سازد.

کودک پرخاشگر

دلایل بسیاری وجود دارد که چرا یک کودک در کلاس درس به طور جسمی یا زبانی پرخاشگر می‌شود.

بکارگیری راهبردهایی برای پشتیبانی و حمایت از این کودکان امری مهم است چرا که نوع رفتار آنها می‌تواند به سایر کودکان آسیب رساند یا آن‌ها را ناراحت کند.

در هنگام بروز رفتار مشکل ساز از سوی کودک، استفاده از راهبردهای زیر، جهت تعدیل رفتار پیشنهاد می‌شود:

- زمانی که توجه کودک را به خود جلب می‌کنید صدای خود را پایین آورده و آرام صحبت کنید .
- از مشاجره کردن با کودک اجتناب کنید.
- از بحث‌های طولانی اجتناب کرده، جملات را کوتاه و به اصل موضوع اشاره کنید.

- قوانین کلاس درس را به کودک یادآوری کنید. از او بخواهید قوانین کلاس درس را نشان دهد یا بازگو کند.

- به کودک وقت استراحت یا فرصتی برای فکر کردن دهید تا آرام شود.

- به کودک دو گزینه انتخابی دهید. به عنوان مثال یک اسباب بازی را برای بازی انتخاب کند یا اینکه برای ۵ دقیقه نزد شما بنشیند.

- کودکی را که در طول روز خوب بوده است تحسین کنید.

- سعی کنید پرخاشگری کودک را به یک فعالیت بدنی هدفمند نظیر مسابقات دو، فوتبال، دوچرخه سواری هدایت کنید.

- بخاطر داشته باشید این رفتاری است که شما را ناراحت می‌کند نه کودک را .

- چنانچه کودک به طور بالقوه برای خود و دیگران خطر آفرین است به عنوان راه حل آخر آن کودک را به لحاظ بدنی مهار کنید.

کودک تنبل

هر مربی در کلاس خود کودکی دارد که موجب حواسپرتی دیگران می‌شود به این دلیل که بسیار تنبل است و یا اینکه به سادگی آزرده و ناراحت نمی‌شود. ما نیازمند روش‌هایی هستیم تا این کودکان را تشویق نماییم و آنها را در موفقیت‌هایشان شریک نماییم.

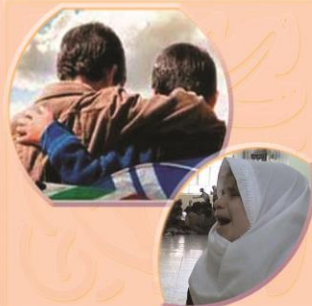
استفاده از راهبردهای زیر جهت مقابله با این کودک پیشنهاد می‌شود :

- از طریق محول کردن کارهای ساده اما خاص و ویژه کودک را تشویق نمایید تا در انجام کارها بصورت منظم و مرتب کمک کند.

- همیشه کودک را کنترل نمایید که آیا کار را بصورت کامل انجام داده است یا خیر و چنانچه به این صورت بود او را تحسین کنید.

- آهسته آهسته فعالیت‌های انجام یک کار را بیشتر کرده و از کودک بخواهید میزان مسؤلیت و مشارکت خود در فعالیت‌ها را بالا ببرد.

- سعی کنید یاری را برای انجام کار در اختیار کودک قرار دهید . چنین چیزی به او محرک‌های بیشتری جهت شرکت در فعالیت‌ها را می‌دهد.

- مدام این مسئله را کنترل نمایید که یار کودک کارها را بصورت کامل انجام نمی‌دهد.

- مدام برای کودک اهداف قابل دستیابی در نظر بگیرید.

- از کودک بخواهید تا در فعالیتش با دیگر بچه‌ها مشارکت داشته باشد و او را قبل از شروع فعالیت متوجه این مسئله کنید .

- کودک را در فعالیت‌های بدنی وارد کنید و او را کنترل کنید که درگیر این فعالیت‌ها باشد.

- بصورت مکرر کودک را از این موضوع که چه مدت دیگر باید فعالیت را انجام دهد آگاه سازید. - کودک را در موقعیت‌هایی که باعث کناره‌گیری وی می‌شود قرار ندهید و با واژه‌های متعارف از تشویق و ترغیب او را کنترل نمایید .

کودک گریان

دلایل بی‌شماری وجود دارد که چرا کودکان در مدرسه گریه می‌کنند؟ به عنوان مثال جدا شدن از والدین و یا اینکه پدر و مادر از هم جدا شده‌اند و بر سر تصاحب او دعوا دارند. در این صورت کودک دچار استرس و تنش است . اما با این حال مدیریت و کنترل این رفتار در جهت تسکین بخشیدن و آرام کردن کودک و تضمین اینکه آنها از هم جدا نمی‌شوند و یا سایر کودکان را در کلاس ناراحت نمی‌کنند امری مهم است.

راهبردهای زیر جهت مقابله با این رفتار مشکل ساز در کودک، پیشنهاد می‌شود :

- به کودک از طریق کلمه‌های محبت آمیز، یک لبخند و دست زدن بر روی شانه قوت قلب دهید.

- به کودک عروسک دهید که در زمان ناراحتی آن را در آغوش گیرد.

- به کودک دستمال کاغذی دهید.

- از طریق محول کردن فعالیت‌ها و کارهای خاص و آموزش و یادگیری خلاقانه حواس کودک را پرت کنید.

- کودک را روی صندلی خاص و ویژه بنشانید.

- اجازه دهید تا کودک احساسات خود را بروز دهد اما نگذارید بخاطر آنها ناراحت و پریشان شود.